

Dosarul nr. 2ra-126/19

Prima instanță: (Judecătoria Bălți, sediul Chișinău, sediul Buiucani) V. Chisilița
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila

DECIZIE

30 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Valeriu Doagă
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând recursurile declarate de către Daghiu Andrei și Societatea cu Răspundere Limitată "Activrut",

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Profesională "Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule" împotriva lui Daghiu Andrei și Societatea cu Răspundere Limitată "Activrut" cu privire la încasarea despăgubirii, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins apelurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată "Activrut" și Daghiu Andrei și s-a menținut hotărârea din 13 martie 2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 10 mai 2017, Asociația Profesională "Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule" a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Daghiu Andrei și Societatea cu Răspundere Limitată "Activrut" cu privire la încasarea despăgubirii, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Asociația Profesională "Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule" a menționat că la 05 decembrie 2015 s-a produs accidentul rutier, în rezultatul căruia autocamionul de model "Kamaz 65115", condus de Daghiu Andrei, posesor legal al mijlocului de transport fiind Societatea cu Răspundere Limitată "Activrut", a tamponat automobilul de model "Toyota Avensis Verso", condus de Siroșenco Victor.

A relatat că prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 05 decembrie 2015, vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut Daghiu Andrei, conducătorul autovehiculului de model "Kamaz 65115", care conducea autocamionul

în temeiul foii de parcurs eliberată de Societatea cu Răspundere Limitată "Activrut", ultima deținând calitatea de posesor al mijlocului de transport.

A specificat reclamantul, conform poliței de asigurare obligatorie civilă auto internă nr. RCAI-001473080 din 21 aprilie 2015, eliberată pentru autocamionul de model "Kamaz 65115", valabilă la momentul producerii accidentului, persoana asigurată era Societatea pe Acțiuni "Transcom-N", care este și proprietarul de drept al mijlocului de transport.

A invocat că deoarece la momentul producerii accidentului rutier, posesorul mijlocului de transport de model "Kamaz 65115", era Societatea cu Răspundere Limitată "Activrut", obligația de a încheia contractul de asigurare îi aparținea ultimei, astfel accidentul produs nefiind considerat caz asigurat.

La 16 decembrie 2015, Siroșenco Victor s-a adresat cu o cerere către Asociația Profesională "Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule", prin care a solicitat acordarea despăgubirilor ca urmare a accidentului de circulație, produs la 05 decembrie 2015.

Astfel la 25 ianuarie 2016 în baza ordinului nr. 352/fvs din 18 ianuarie 2016, Asociația Profesională "Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule" a achitat lui Siroșenco Victor din mijloacele Fondului de protecție a victimelor străzii despăgubirea de asigurare pentru daunele cauzate autovehiculului de model "Toyota Avensis Verso", în sumă totală de 24 911,97 de lei.

A menționat că în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, în adresa Societății cu Răspundere Limitată "Activrut" și Daghii Andrei au fost expediate pretenții, prin care s-a solicitat ultimilor recuperarea despăgubirilor acordate lui Siroșenco Victor, însă care au rămas fără răspuns.

A specificat că pârâții urmează să achite dobândă de întârziere în mărime de 1 128,51 de lei, calculată de la data de 16 februarie 2017.

Reclamantul a solicitat încasarea de la Daghii Andrei și Societatea cu Răspundere Limitată "Activrut" a sumei de 24 911,97 de lei cu titlu de despăgubire de asigurare, suma de 1 128,51 de lei cu titlu de dobândă de întârziere și suma de 800 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea din 13 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Profesională "Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule".

S-a încasat în mod solidar, de la Daghii Andrei și Societatea cu Răspundere Limitată "Activrut" în beneficiul Asociației Profesionale "Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule" suma de 24 911,97 de lei cu titlu de despăgubire de asigurare, suma de 1 128,51 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 800 lei cu titlu de cheltuieli de evaluare a pagubei, suma de 805,22 de lei cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de stat și suma de 2 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată "Activrut" și Daghii Andrei și s-a menținut hotărârea din 13 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 20 noiembrie 2018 Daghii Andrei, reprezentat de avocatul Bunduchi Vitalie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești în partea admiterii acțiunii înaintate

împotriva lui Daghii Andrei, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurentul Daghii Andrei, în motivarea recursului a menționat că obligația de a încheia un contract de răspundere civilă auto îi era imputabilă Societății cu Răspundere Limitată ”Activrut”, fapt ce nu a fost respectat, încălcând astfel legislația în vigoare cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule.

A invocat că având în vedere obligația deținerii unei polițe de asigurare de răspundere civilă auto pentru autocamionul de model ”Kamaz 65115” îi revine în totalitate Societății cu Răspundere Limitată ”Activrut”, aceasta urmează să despăgubească reclamantul în mod individual și în cuantum deplin și nu în mod solidar cu Daghii Andrei.

A relatat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Recurentul a specificat că unicul răspunzător de prejudiciu și față de care Asociația Profesională ”Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” este în drept de a înainta acțiune în regres, este posesorul autovehiculului, care nu a respectat obligația de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, la caz Societatea cu Răspundere Limitată ”Activrut”.

De asemenea, recurentul Daghii Andrei a solicitat încasarea de la Asociația Profesională ”Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” a cheltuielilor de judecată.

La 17 decembrie 2018 Societatea cu Răspundere Limitată ”Activrut” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurentul Societatea cu Răspundere Limitată ”Activrut”, în motivarea recursului a menționat că atât prima instanță, cât și instanța de apel au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, precum și faptul că nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

A specificat că la 01 ianuarie 2015 a fost încheiat contractul de locațiune, prin care Societatea pe Acțiuni ”Transcon-M”, având calitate de locator, a transmis în folosință și posesie temporară Autobasculanta de model ”Kamaz 65115” către locatarul Societatea cu Răspundere Limitată ”Activrut”.

Astfel a relatat că Societatea pe Acțiuni ”Transcon-M”, fiind proprietarul de drept al autovehiculului, ultima a încheiat contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto autovehiculului în litigiu cu Societatea pe Acțiuni ”Donaris Vienna Insurance Group”, perioada de asigurare fiind de la 23 aprilie 2015 până la 22 aprilie 2016.

A invocat art. 8 alin. (2²) al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, care prevede că contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto între persoana juridică sau întreprinzătorul individual și asigurător se încheie fără indicarea persoanelor admise să utilizeze autovehiculul pentru care se încheie contractul (număr nelimitat de utilizatori).

A menționat că la caz, autovehiculul de model ”Kamaz 65115” la data producerii accidentului rutier – 05 decembrie 2015, era asigurat de răspundere civilă auto pentru

un număr nelimitat de posesori, iar norma legală menționată prevede și situația celui care are în folosință și posesiune temporară autovehiculul asigurat.

La fel, recurentul a menționat prevederile art. 4 alin. (1¹) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, conform căroră obligația de asigurare nu se răsfrânge asupra posesorului de autovehicul al cărui risc a fost asigurat în condițiile prezentei legi de către o altă persoană.

Recurentul a susținut astfel că în situația în care autovehiculul a fost asigurat pentru un număr nelimitat de persoane, decade obligația posesorilor ulteriori de a asigura în mod repetat mijlocul de transport auto, în decursul perioadei de timp asigurate pentru cazuri de răspundere civilă auto.

Prin urmare recurentul a relevat, dat fiind faptul că autovehiculul la data producerii accidentului rutier beneficia de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, decade dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în regres față de Societatea cu Răspundere Limitată "Activrut" și deci la cazul în speță, dreptul asiguratorului de a înainta acțiunea în ordine de regres nu se încadrează în nici una din situațiile prevăzute de art. 29 al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

La 15 ianuarie 2019 Societatea cu Răspundere Limitată "Activrut" a depus referință la recursul declarat de Daghiu Andrei, prin care a solicitat să fie respins.

Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 03 octombrie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, recursurile declarate de Daghiu Andrei la 20 noiembrie 2018 și Societatea cu Răspundere Limitată "Activrut" la 17 decembrie 2018, se consideră depuse în termenul prevăzut de lege.

Prin încheierea din 16 ianuarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, recursurile declarate de Daghiu Andrei și Societatea cu Răspundere Limitată "Activrut", au fost considerate admisibile.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile cererilor de recurs, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiat recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Activrut" și care urmează a fi respins, iar recursul declarat de Daghiu Andrei întemeiat și care urmează a fi admis din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

La caz, s-a constatat că înaintând prezenta acțiune împotriva lui Daghii Andrei și Societatea cu Răspundere Limitată "Activrut", Asociația Profesională "Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule" a solicitat încasarea despăgubirii de asigurare achitată lui Siroșenco Victor, încasarea dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii înaintate, încasând în mod solidar de la Daghii Andrei și Societatea cu Răspundere Limitată "Activrut" în beneficiul Asociației Profesionale "Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule" a sumei de 24 911,97 de lei cu titlu de despăgubire de asigurare, suma de 1 128,51 de lei cu titlu de dobândă de întârziere și cheltuielile de judecată.

Judecând apelurile declarate de Daghii Andrei și Societatea cu Răspundere Limitată "Activrut", instanța de apel a considerat drept întemeiată și legală hotărârea primei instanțe.

În susținerea temeiniciei concluziilor date, instanțele de judecată, cu referire la prevederile art. 7 alin. (1), art. 8 alin. (1) și art. 33 alin. (8) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, art. 619 alin. (1) Cod civil, au reținut că la momentul producerii accidentului rutier din 05 decembrie 2015, posesorul autovehiculului de model "Kamaz 65115" – Societatea cu Răspundere Limitată "Activrut" nu a respectat condiția de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto.

Deci instanțele de judecată au concluzionat că conducătorul automobilului vinovat de producerea accidentului rutier poartă răspundere solidară cu Societatea cu Răspundere Limitată "Activrut" pentru prejudiciul cauzat în rezultatul accidentului rutier.

Analizând legalitatea deciziei contestate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră la examinarea cauzei au fost stabilite pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei în fond.

Totodată, Colegiul reține că concluziile instanțelor de judecată și soluțiile date în sensul admiterii pretențiilor înaintată față de Daghii Andrei sunt incorecte, fapt ce rezultă din interpretarea greșită a prevederilor legislației în vigoare.

La caz, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că la 05 decembrie 2015 a avut loc accidentul rutier, în care au fost implicate automobilul de model "Toyota Avensis Verso", condus de Siroșenco Victor și autovehiculul de model "Kamaz 65115", posesorul legal fiind Societatea cu Răspundere Limitată "Activrut", condus de angajatul acesteia – Daghii Andrei.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 05 decembrie 2015, vinovat de comiterea accidentului a fost recunoscut Daghii Andrei, conducătorul autovehiculului de model "Kamaz 65115" (f.d. 26).

S-a stabilit că autovehiculul de model "Kamaz 65115" a fost transmis Societății cu Răspundere Limitată "Activrut" în baza contractului de locațiune din 01 ianuarie 2015, în acest fel ultimul devenind posesor al unității de transport, care la momentul producerii accidentului rutier nu deținea contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagubele produse de autovehicule.

La 16 decembrie 2015, Siroșenco Victor s-a adresat Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule cu cerere, prin care a solicitat acordarea

despăgubirilor ca urmare a prejudiciului suferit în accidentul de circulație produs la data de 05 decembrie 2015, pe motiv că bunurile distruse în accidentul menționat pentru care se solicită despăgubiri, nu erau asigurate la data producerii accidentului prin nici un contract de asigurare de bunuri (f.d. 23-24).

La 18 decembrie 2015, în baza procesului-verbal de constatare a daunelor, Societatea cu Răspundere Limitată "Stop Fraud" a efectuat constatarea daunelor cauzate autovehiculului avariat de model "Toyota Avensis Verso", iar prin procesul-verbal la Actul de constatare a daunelor din 19 decembrie 2015, costul reparației pentru restabilirea autovehiculului avariat, cu înlocuirea unor piese, a fost estimată la suma de 27 411,97 de lei (f. d. 27-29).

De asemenea s-a stabilit că în rezultatul examinării materialelor dosarului de daune deschis la 16 decembrie 2015, s-a recunoscut caz neasigurat accidentul de circulație produs la data de 05 decembrie 2015 din vina lui Daghii Andrei, conducătorul autovehiculului de model "Kamaz 65115", care nu deținea un contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, valabil la data accidentului, iar cuantumul despăgubirii de asigurare a fost stabilit în baza Raportului de Evaluare din 19 decembrie 2015, cu aplicarea prevederilor art. 11 din Regulamentul privind Fondul de protecție a victimelor străzii - franșiza deductibilă în sumă de 2 500 lei (f.d. 21).

Conform art. 20 alin. (5) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, care prevede că drepturile persoanei păgubite prin accident de autovehicul în care autorul și/sau autovehiculul au rămas neidentificați sau posesorul autovehiculului nu are încheiată asigurare obligatorie de răspundere civilă auto se exercită față de Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule, iar despăgubirile se achită în conformitate cu art.14.

Astfel în baza ordinului de plată nr. 60 din 25 ianuarie 2016, Asociația profesională "Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule" i-a achitat lui Siroșenco Victor despăgubirea în sumă de 24 911,97 de lei (f.d. 25).

Conform art. 33 alin. (8) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, în vederea recuperării sumelor cheltuite din Fondul de protecție a victimelor străzii, Biroul Național poate înainta, în limitele despăgubirii de asigurare achitate, acțiune de regres față de persoanele răspunzătoare de prejudiciu.

În acest sens, la 22 octombrie 2016, Asociația Profesională "Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule" a expediat în adresa Societății cu Răspundere Limitată "Activrut" și Daghii Andrei pretenția privind recuperarea despăgubirii acordate lui Siroșenco Victor pentru daunele cauzate prin deteriorarea autovehiculului de model "Toyota Avensis Verso", care au rămas fără nici un răspuns.

Conform art. 1398 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Conform art. 1410 alin. (1) și (2) Cod civil, persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare (exploatarea vehiculelor, a instalațiilor, mecanismelor, folosirea energiei electrice, a substanțelor explozibile, efectuarea lucrărilor de construcții etc.) au obligația să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează

unei forțe majore (cu excepția cazurilor în care dauna a survenit ca urmare a exploatării navelor aeriene) sau din intenția persoanei vătămate.

Obligația de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care și-a asumat paza izvorului de pericol sporit.

Din norma menționată, rezultă că debitor în cadrul obligației de reparare a prejudiciului cauzat de un izvor de pericol sporit este posesorul izvorului. Posesor este persoana care exploatează și posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate sau în alt temei legal (drept de gestiune economică, contract, procură, în baza hotărârii organelor competente cu privire la transmiterea izvorului de pericol sporit în folosință temporară).

Nu se consideră posesor al izvorului de pericol sporit persoana care efectuează exploatarea acestuia în virtutea raporturilor de muncă.

Deci Daghiu Andrei – conducătorul autovehiculului de model "Kamaz 65115", fiind angajatul Societății cu Răspundere Limitată "Activrut" în temeiul raporturilor de muncă, nu este posesor al sursei de izvor de pericol sporit, în virtutea faptului că a fost recunoscut vinovat de comiterea accidentului rutier și deci nu deține calitatea de debitor în cadrul obligației de reparare a prejudiciului cauzat de izvorul de pericol sporit.

Conform art. 8 alin. (2³) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, în cazul în care asiguratul persoană fizică, cu excepția întreprinzătorului individual, a transmis autovehiculul pentru care s-a încheiat contractul în posesiunea unei persoane juridice sau a unui întreprinzător individual în temeiul contractului de locațiune sau al altui titlu prevăzut de legislație, riscul celor admiși de persoana juridică sau întreprinzătorul individual să utilizeze autovehiculul nu se consideră asigurat prin contractul încheiat în condițiile alin.(2).

În acest context, Colegiul concluzionează că la speță, despăgubirea de asigurare urmează a fi încasată de la Societatea cu Răspundere Limitată "Activrut", posesorul autovehiculului de model "Kamaz 65115", și nicidecum de la Daghiu Andrei, conducătorul autovehiculului în cauză.

Or, conform art. 4 alin. (1) din legea menționată, persoanele fizice și persoanele juridice care au în posesiune autovehicule supuse înmatriculării pe teritoriul Republicii Moldova sînt obligate să se asigure pentru cazuri de răspundere civilă auto ca urmare a prejudiciilor cauzate prin accident de autovehicul produs în limitele teritoriale de acoperire ale asigurării.

La caz, obligația de a încheia contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto îi revenea Societății cu Răspundere Limitată "Activrut" ca posesor al mijlocului de transport, în temeiul contractului de locațiune din 01 ianuarie 2015 încheiat cu Societatea pe Acțiuni "Transcon-M", valabil până la 31 decembrie 2015 (f.d. 110-112).

Urmare a celor menționate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că obligația de reparare a prejudiciului cauzat în rezultatul accidentului rutier îi revine Societății cu Răspundere Limitată "Activrut", din care considerente pretențiile înaintate de Asociația Profesională "Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule" în acest sens sunt întemeiate și corecte au fost admise de instanțele judecătorești.

Totodată, instanța de recurs concluzionează ca fiind neîntemeiată acțiunea depusă de Asociația Profesională ”Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” împotriva lui Daghii Andrei cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres față de conducătorul autovehiculului, recunoscut vinovat de comiterea accidentului.

În această ordine de idei, sunt neîntemeiate și pretențiile formulate de Asociația Profesională ”Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” împotriva lui Daghii Andrei cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Din materialele cauzei rezultă că pe parcursul examinării cauzei, Daghii Andrei a suportat cheltuieli de judecată cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de apel în sumă de 609 lei, fapt confirmat prin ordinul de încasare a numerarului din 12 iunie 2018 (f.d. 159) și suma de 420 de lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de recurs, fapt confirmat prin ordinul de încasare a numerarului din 08 noiembrie 2018 (f.d. 231), în total suma de 1 029 de lei, cât și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 3 000 lei, fapt confirmat prin bonul de plată din 12 iunie 2018 (f.d. 169), care și urmează să fie încasate de la Asociația Profesională ”Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” în beneficiul lui Daghii Andrei.

Distinct de cele relatate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Activrut”, a admite recursul declarat de Daghii Andrei, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea admiterii pretențiilor înaintate împotriva lui Daghii Andrei și a emite în această parte o nouă hotărâre, de respingere a acțiunii.

În rest, decizia din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 13 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani urmează a fi menținute ca fiind legale și întemeiate.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Activrut”.

Se admite recursul declarat de Daghii Andrei.

Se casează decizia din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 13 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Profesională ”Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” împotriva lui Daghii Andrei și Societatea cu Răspundere Limitată ”Activrut” cu privire la încasarea despăgubirii, dobânzii de

întârziere și cheltuielilor de judecată, în partea aditerii pretențiilor înaintate împotriva lui Daghii Andrei și se emite în această parte o nouă hotărâre, prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Profesională ”Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” împotriva lui Daghii Andrei cu privire la încasarea despăgubirii, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Asociația Profesională ”Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule” în beneficiul lui Daghii Andrei suma de 1 029 (una mie douăzeci și nouă) de lei cu titlu de cheltuieli de judecată și suma de 3 000 (trei mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în total suma de 4 029 (patru mii douăzeci și nouă) de lei.

În rest, decizia din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 13 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Nina Vascan

Dumitru Mardari